

Familjenyheter

HYLLNINGAR:

På sin 70-årsdag på torsdagen blev f. lantbrukaren och nämndemannen Nils Svensson, Edsberg, Ränneslöv och kom frärfärd i början av 20-talet till Hålsingborgs gummitfabrik, där hon avsevärt till chef för bokföringsavdelningen. Som erkänsla för väl utförd arbete erhöi hon vid gummitfabrikens 50-årsjubileum 1941 Pro Patrias guldmedalj. Närmast sörjande är två stycken, gifta i Norge, och syskonbarn.

BROLOP:

På lördag sammanviges i Köping, Västmanlands län, frärsaren Karl Einar Åstedt o. fröken Dagny Broberg, dotter till lantbr. Hilmer Broberg, Lejby och Hans maka.

DÖDSFALL

Frída Sterner. Avdelningschefen vid Hålsingborgs gummitfabrik, fröken Frída Sterner, har hastigt avlidit i Lund, dit hon för ett par dagar sedan begett sig för ett söka bot på en ögoninflammation.

Med fröken Sterner har en sällsynt dugande och pliktrogen tjänsteman och en allt igen sympatisk och älskvardälig människa gått ur tiden. Hon var född i Laholm 1887, men

skapade tycka och tvekan genom Möbleringsaffär i Laholm.

"Vi yngre jordbrukare fortsätter samarbetet"

ty den väg som våra fäder slagit in på - samarbetet i föreningsrörelsen - finner vi yngre jordbrukare också vara den naturliga vägen för att hävda jordbrukets ställning i vårt moderna samhälle. Vi är väl medvetna om vilka svårigheter som jordbruket haft att kämpa med innan föreningsrörelsen ordnade upp förhål-

landena. Följaktligen är det vår självklara plikt att slå vakt om och bygga vidare på föreningsrörelsens idé. Den skapar trygghet och sund prisbildning - fördelar som kommer både producenter och konsumenterna till godo.

Sveriges jordbrukare håller också samman

för egen och föreningsrörelsens framgång

Kyrkoherdevallet i Ränneslövs och Ysby församlingar

Provpredikan på söndag av komminister H. Sjöholm, Öxnevala.

På söndag provpredikar den i tredje församlingen till den lediga kyrkoherdebetjänsten i Ränneslöv och Ysby församlingar pastor Herbert Sjöholm, Öxnevala.

Kommistern Herbert Sjöholm är född den 11 aug. 1906. Efter studentexamen, som togs 1928, avlade S. teol. och fil. examen 1929. Två år därefter blev han teol. kand. och prästvigdes följande år 1932 den 8 jan. S. tjänstgjorde pastor Sjöholm som adjunkt i Vessige till 1934, då han tillträdde de komministern i Gällareds pastorat. Den 1 maj 1937 blev S. komminister i Lörstors pastorat.

Elever via folkskolan i Köpings på utlandsresa

På skolans utländska resor domar från Köpings folkskolas 5-7-kl. klasser nyligen varit. Det har länge varit ett önskemål, som nu denna sommar blev verklighet. En resa från hemorten till en annan plats tvingar en till att jämföra och det gör det i alla högsta grad om man får till utlandet. Det finns knappast något som ger så mycket nytta som just att få jämföra. Först då upptäcker man huru mycket som återstår att lära, huru bra eller huru dåligt man har det o.s.v. Härifrån också kanske det största värdet med studier och skolresor även om resultatet inte omedelbart kan avläsas. Huru nyttigt är det inte minst för oss svenskar att få komma till ett land, som haft kriget och okkupationen som daglig gäst under en längre tid. I Köpenhamn hade bombkastningarna tydligen ej varit så omfattande, men ett flertal tråkiga vid torg och gatukorsningar - pyrodd med feiska blommar samt med enkla namnplåtar här och var påminnande om danskar, som stupat för sin Konge och sitt Fädreland talade om att kriget och okkupationen ändå lämnat spår efter sig.

De danska vandrarhemmen har återupptäckt och de anlitas flitigt av utlänningar, inte blott svenskar, normän och finnar utan fransmän, engelsmän och holländare ha i stora skolor vandrat genom Danmark för att sedan fortsätta till andra länder. Föreståndaren för ett av vandrarhemmen med 300 bäddar uttrycker att det är ett stort nöje att ha besökarna över 80 procent varit utlänningar. Med nuvarande valuta 1 dansk krona eller omkring 75 öre i svenskt mynt kan man övernatna i Köpenhamn. Maten och resor med spårvagn, buss eller tåg är ej heller något att klaga på. Det danska genömligheten möter en på ett välkommande sätt. Det är inte svårt att komma till tals med danskarna och på den punkten ha vi svenskar mycket att lära.

Köpenhamn har mycket att bjuda turisterna på. Särskilt bör Zoologisk Have med dess 2,500 djur framhållas. Praktiskt taget alla landdjur och även en del fiskdjur, som även leva i vatten, lande man få se där. Vad lyckliga är inte de danska skolbarnen, som ha möjligheter till en sådan levande undervisning som här bjuds dem. Vattendjur från hela världen i ofta sagolik färgprakt visades i en jätteanläggning i Charlottenlunds slottspark. Den har kostat omkring en miljon kronor och kallas Danmarks Akvarium. Det kungliga slottet, domkyrkan med Thorvaldsens museum, rådhuset, universitetet, och många andra monumentala byggnader besöks. En rundtur under Köpenhamns broar och hamnen ingick även i programmet. En dag ägnades åt besök i det vackra och minnesrika i hället med dess många kungliga, var i den berömda domkyrkan. De många parkerna, de härliga bokskogarna och alla vackra trädgårdsanläggningarna samt den stora botaniska anläggningen med växter från tropikerna såsom banan, palm, citron, och apelsinträd m. m. berikade bilden av vad Danmark kan ge turisterna.

Ett besök i ett av världens största bryggerier Carlsbergs bryggeriet med dess 3,200 anställda och med en fabrikation av omkring tre miljoner flaskor läskedrycker och öl per dag ingick även i resoplanen. Hela denna anläggning står i samfundets tjänst, som dess grundläggare J. C. Jacobsen själv uttryckt det. Företaget ledes av en stiftelse, och all vinst användes till att främja konst, vetenskap och forskning. Danmarks främsta konstnärer och konstneste- - är ett av de många prov på vad denna stiftelse åstadkommit.

Särskilt nyttigt var det för de unga resenärerna att på egen hand söka göra sig förstådd. Det gick mycket bättre än vad de skolbarnen och kanske även andra föreställt sig. Och med tanke på det stora samarbetet, som fö-

Herrarna längtar efter kvinnor med långt hår

STOCKHOLM. Den populäraste damfrisuren just nu är "ankstjärten", fastslår direktör Oscar Gustafsson på La Vogue med anledning av diskussionen om huruvida de svenska kvinnorna skall ha långt eller kort hår. Och "ankstjärten" är kort. I kortaste laget tycker många kvinnor. Inte för att de kora håret populärare än nagelnärande damerna.

Tidigare blev jag alltid anklagad för att klippa för kort, bekänner direktör Gustafsson, men nu kan kunderna inte få håret kort nog. En myt som jag vill påstå att så alltså när det gäller hårsta värd är att de ska ha ena bostagarna morgon och kväll som underverk med håret. För mycket borstning är inte alls bra för svenska hår, spröda, torra, hår. Och hårböjor är livsfarliga för kort hår, topparna klyver sig av och lenda nylonen.

Men vad säger då herrarna om "ankstjärten", undskudet, som är så stort, att det bara ricker till en liten utvidgning bak? I en engelsk Damernas Värld uttalas visserligen olika meningar, men i stort sett kan man slå fast, att herrarna vill se den svenska kvinnan i långt hår.

Långt hår är snyggare. Konstant förmåga att säga, säger reklamchef Ake Ahlin. "Det ängsliga håret är kvinnans förmåga att uttrycka sig, konstaterar den spanske legationssekreteraren A. Sagaz. Skädespelare Per Gerstlind - Karl Gerhards son - fastslår, att "långt, svalmende, cendréfärgat hår är det typiskt och kvinnligaste jag vet". Illustratör Mago deklarerar: "Länge har verkar naturligare på ett sedan förmodat och senare". "Eldbrande långt hår, kan man tänka sig något vackrare?", frågar premiärminister Giulio Menga-relli. "Jag skulle längta efter med tyglösa alla kvinnor", bekänner chefsredaktör Gustafsson på Platan. Tecknaren Nils Möller erkänner, att han för sin del "alltid vunnit för de långa, vackra lockarna".

Danska kraftatgärder mot coloradobaggen

KÖPENHAMN (TT - RB). Monstret har tagit sig ut på en omfattande utrotningsskärning mot coloradobaggen, då man konstaterade en del angripna odlings-trax norr om sydgränsen alldeles ut exemplar av det svarta skadegäret "kom in i landet i mängder, rögen i en bil. Först och främst gäller det att få larverna utskadade innan de går under jorden och förtör potatisen. På exporthall räknar man med att den nya kampanjen inom kort kommer att vara avslutad franseserikt.

Knäred

Knäreds jaktvårdsområde hade i går kväll sammanträde i kommunalrummet under ordförandeskap av lantbrukare Erik Svensson, Dyreborg. Följande jaktakt bestämde: Allt enligt jaktlagstaden, men kalvfrändet kor får icke skjutas, rådjur 16 okt.-15 nov., råget helt fridlyst, hare 1 okt.-31 jan. rårphön, fasaner och örre helt fridlysta. Övrigt enligt jaktlagstaden. Hund får ej släppas lös.

rekommer inte minst mellan svensk och dansk skoleld, för de därifrån dessa skolbarnen första utlandsresa göra den än mer skickade att tillgodogöra sig vad som framdeles kommer att sändas från Danmark. Roligt var det att få komma till Danmark och något kända ville skolbarnen absolut vara med om till ett annat år.

Folkskollärare Sven A. Liljestrand och skolstyrelsen Nore Erlendsson ha varit ledare på denna skolresa.

En som var med.

Senaste nytt! Inga nya lättnader t. v. i priskontrollen

VERKNINGARNA AV DE FRIGIVNINGAR, SOM SKETT, SKALL FÖRST STUDERAS.

STOCKHOLM i dag. TT. Priskontrollnämnden överväger i n. inte några ytterligare lättnader i priskontrollen, förklarar dr. Åmehjör för Sv. D. Innan nämnden tar nästa steg, vill den avvakta prisutvecklingen inom de områden, som i två olika omgångar prissänkts. Hållningen till den fortsatta pris- och lönestoppspolitikerna i verkar också. Slutligen vill man ha en översikt av hur importerna för nästa år ter sig, innan man går vidare.

Avrättning i östzonen kan ej verkställas

Brist på avlivningsattiralj! BERLIN i dag. (TT från Reuter). Tysken Otto Dohmert, 59 år gammal, har i över ett år suttit i en dödsfäll sedan han dömts till döden på grund av mord. Avrättningen har inte kunnat äga rum eftersom ingen gilotin finns i östzonen!

Exhibitionist vid badet i Glänningesjö

Två smafflickor ute för obehagligt avseende.

Två smafflickor, 6-8 år gamla, var för ett par dagar sedan ute för en obehaglig upplevelse på badstranden vid Glänningesjö. Då de steg upp ur vattnet, var stranden folkfylld. Just som flickorna skulle börja ta på sig sina kläder för att gå hem, kom en man fram till dem. På endast några meters avstånd från dem stannade han och började närargat fixera flickorna. Han var klädd i endast badbyxor och skjorta. Plötsligt blottade mannen sig för flickorna, och han tog till sist av sig även skjorten. Flickorna blev dödligt förskräckta och sprang till sina hem. Något signalement på den mystiske mannen har de inte kunnat lämna, men de tror, att han varit i 35-årsåldern.

Händelsen bör tjäna som en varning för följare att inte låta smafflickor ensamma bada vid Glänningesjö, ty det ligger ju nära till hands antaga, att den abnorme indolenta går och passar på fler tillfällen, då det är lagom folktomt där för hans skumma tilltag.

Predikoturer

Laholm 10 skriftermål för konfirmander och äldre, bgm. och nattvardsgång, kh. Lindholm, Skogstjärn 13 hgm., adj. Bergman, man. Veinge 13 hgm., komm. Rydén, Tjärby 10 hgm., kh. Ljung. Mästocka 10 hgm., med avg., komm. Rydén. Östra Karup 13 hgm., p. Lundberg. Skummedav 9.30 hgm. med skriftermål och avg., p. Lundberg. Jämså 9.30 hgm. med avg., för konf. och äldre, kh. Hallin o. p. Baschom. Lördagen den 30 juli konfirmering kl. 17, kh. Hallin. Västorp 13.30 hgm. m. avg., kh.

i markerna åtta dagar före ålgaktens början. Vidare beslutades det, att markägare inte får löva bort jakt rätt till mer än en jägare. Till att utskriva jaktkrävsbevis utsågs Erik Svensson, Dyreborg, som även utfärdar jaktgästkort. Alex Johansson, Knäred, Leander Johansson, Björkred, John Petersson, Norrda. Jaktkort skall vara löst före den 1 okt., annars dubbel avgift. För dreverklubbens skydd fördes 17, 18 och 19 november förbjöds all jakt.

Stalland och p. Baschom. Hishult 13.30 hgm. med avg., kh. Gustafson. Knäred 10.30 hgm. med skriftermål o. avg., kh. Eriksson. Lördag attonbön kl. 20. Trälshults skola 15 gudstjänst, kh. Eriksson. Ränneslöv 9.30 hgm., provpredikan av komm. Herbert Sjöholm, Öxnevala. Hålsingby 11 hgm. Gudstjänst på Aldersdalen kl. 16. Knäred, Missionsskolan, vid korsvägen mot Forsbyvägen. Denna veckans möten varje kväll kl. 18.30. Sönd. kl. 14 och kl. 18. Torsd. kl. 18 juniormöte. Fred. kl. 18 barnmöte. Ungdomsser. Herber Olsson m. fl. Pershult: Söndag kl. halv 3 Friutövande. Alma Borg och Anna Nilsson. Sang och musik. Vid regn inställas mötet. Västors missionsskolas söndag kl. 17.00 pred. av Alfred Andersson. Knäred, Missionsskolan, predikan den 2 aug. kl. 19 av Berthold Gustafson. Tålsnäsbygd, Veinge: Lördag kl. 20 barnmöte. Söndag kl. 14 predikan av pastor Gyllenberg. Eldsbo: Predikan hos Alfred Karlsson kl. 19 av Ernt Håkansson. Salemyrkall, Laholm: Söndag kl. 11 predikan. Pastor Almqvist. Hishult, Benas: Lördag kl. 20 barnmöte. Söndag kl. 20 predikan. Johansson och Westman. Onsdag 6 juniormöte. Torsdag 20 veckomöte, Evangelisterna.

Skattepolitiken lägger hämsko på all produktion

STOCKHOLM.
Under det gångna decenniet har den ekonomiska politiken i vårt land i hög grad inriktats på problemet att mest rättvist fördela nationellinkomsten mellan olika samhällsgrupper och yrkesutövare. Däremot har ägnats mindre intresse åt en produktions- och effektivitetshänsyn.

Det har diskuterats olika medel att stegra produktionen i den rikt, som befinner sig önskvärd, skriver Jordbrukarnas Föreningsblad. Från det allmännas sida har man därvid satt stora förhoppningar till det mer eller mindre okända begreppet skattepolitisk. Det är givetvis alltså ett stort tillägg till de resultat av denna samhälls-ekonomiska planering. Det är måhända trögt att i det här sammanhanget nämna att det förefaller som om man sätter alltför stora tillit till dess möjligheter att lösa dagens aktuella ekonomiska problem. Man glömmer alldeles bort vad som tillgägs i stor utsträckning för fram produktionsökningen, nämligen de arbetande människorna själva. Hur ligger det egentligen till med statsmaktens intresse och vilja att stimulera dessa till större ansträngningar? Det har under senare år tillräckligt ofta emittits, att närvarande skattepolitik i hög grad försvårar ett nyskapande inom skattepolitiken. Denna politik är således en rent återhållande faktor, och det i stället hade behövits en stimulerande. I viss mån är också denna politik återhållande i den mån som den begränsar den ekonomiska marginalinkomsten för de som arbetar i den skattepolitiken. Det är i detta avseende en negativ faktor för den skattepolitiken. Det är i detta avseende en negativ faktor för den skattepolitiken. Det är i detta avseende en negativ faktor för den skattepolitiken.

30 ungdomar på klubbledarekurs som började igår

Agronom Lars Andersson.

Hallands län ungdomsnämns klubbledarekurs i Hallarna öppnades igår. Kursledare sedan flera år, agronom Lars Andersson, varbergs, hälsade deltagarna välkomna vid den gemensamma middagen som serverades ut i det fria. Kursen har i år samlat 30 deltagare från alla delar av länet. Södra delen av länet är rikligt representerat, och detta beror i första hand på att man i länet norra del i olika frågor. Hallarna är en ideell plats för kursverksamhet sommaridén av detta slag. Utgången sker gemensamt, men annars ligger deltagarna i till. Chockerna är fröken Gerd Nehlmak, och ledare för kursen är agronom Lars Andersson. Varbergs, innehåller denna post i flera gr. Han kan konstatera att ungdomarna, att entusiasmen och de som de gem. goda råd i olika frågor. Kursverksamhet av detta slag har bedrivits sedan 20 år tillbaka, och de intressen som deltagarna inlämnat är synnerligen betydelsefulla. Inom varje värdeläsa är det att klubbledare från olika håll komma tillsammans för utbyte av vana erfarenheter, om verksamheten på respektive platser. Många av deltagarna kommer igen från år, medan åter andra är här för första gången. Efter föreläsningarna följer i regel diskussion, då deltagarna får tillfälle till fritt meningsutbyte om de gemensamma intressena. Deltagarna i verksamhet av detta slag representerar i allmänhet den bästa ungdomslänsgruppen här att uppväxa. Det är ungdom som vill någonting och som är besjälade av en optimistisk framtidssyn. Dessa ideella ambitioner får på klubbledarekursen i Hallarna en värdefull "knuff" i rätt riktning. Sten.

Stor aktion mot barnförloppningen påbörjas i höst

STOCKHOLM (TT).
I höst kommer en aktion att inleddas för att med medelstora forskningsrådets hjälp till stånd en bred lagstiftningsskaplig undersökning över barnförloppningen. Undersökningen är tänkt att utföras i samverkan med professor Sven Gard vid Karolinska institutets nya institution för virologiska och bakteriologiska laboratorier. Den arbetet med barnförloppningsmedel ända sedan 1911. Den nya aktionen avser ett stort begripligt område, som barnförloppningsforskningen. Det huvudsakliga syftet är nämligen att med hjälp av moderna virologiska metoder söka utreda sjukdomsproduktionsmekanismer. Sjukdomen har hittills i år varit uppträtt i något större antal fall i Sverige jämfört med de svåra åren 1940 och 1941. På inlämnat fall framhåller man för tiden att man har anledning hoppas att den rapport som utgörs av barnförloppningsforskningen för länder i detta läge. Det totala antalet inrapporterade barnförloppningsfall från 1939-40 väntas överstiga 1000. Den nya aktionen har hittills varit förhållandevis litet.

Nej, hr Pettersson, jag kan inte gifta mig med er. Hela familjen är emot det.
Men om ni själv vill så...
Jag sa hela familjen!

Penicillin ges gratis åt de sjuka i hemmen

STOCKHOLM.
Penicillinbehandling i hemmen på det allmänna bekostnad vid epidemiska sjukdomsfall är ett förslag som framföres till medicinalstyrelsen av provinsialläkare A. Birke i Norrtälje. Denna behandling bör kunna ges av läkare eller sköterskor. Om man förverkligar denna tanke skulle penicillin spars på sjukhusplatser, vilka ju visar en ökande tendens att inte ricka till för alla ändamål, varav behov finns. Dr Birke påvisar att skatteinfallen på senare tid börjat få lindrig form, sedan penicillinbehandling börjat tillämpas. Då sådana behandling som regel efter endast några dagar brukar medföra frihet från streptococci i svalget — och därmed också smittotillfäll — så synes det uppenbart, att i den stor del av fallen med fördel lämnar sig genomgå i hemmen. För sin del har Dr Birke redan i viss utsträckning prövat metoden med depänicillin och detta med gott resultat. Med sådant penicillin synes man i själva verket ha fått i sin hand det länge saknade medlet att med framgång kunna bekämpa och behärska epidemier av streptococcus-sjukdom, som tidigare med de varande bristfälliga behandlingsresurser ofta urartat till verkliga faror (spanska sjukan, epidemier av septiska anginer, seps, scarlatina). Det börjar väl bli mer och mer klart, att den metod varit man tidigare satt sin till, nämligen isoleringsmetoden, i allmänhet ej varit framgångsrik eller tillräcklig. De ringa utsläkten till framskridna sammanhang till det stora antalet sjukdomsfall och bacillier på sjukhus och i sjukhusmiljöer. För sjukhusisolering är nämligen en mycket dyrbar metod, och den skulle göra skill för nämligen isolering. För övrigt innebär den rigorösa isoleringen av särskilt barn patalogiska psykiska förenheter. Utgången av streptococcus-sjukdomarna i sådana förenheter med utslag (scarlatina) och dylika utan utslag bör slopas; den bibehållna isoleringen i enlighet med den chockerna de utsläkten i luftvägarna faktorererna både med hänsyn till deras smittotillfällighet och till deras övriga avseende och vård i detta avseende. Utgången av streptococcus-sjukdomarna i sådana förenheter med utslag (scarlatina) och dylika utan utslag bör slopas; den bibehållna isoleringen i enlighet med den chockerna de utsläkten i luftvägarna faktorererna både med hänsyn till deras smittotillfällighet och till deras övriga avseende och vård i detta avseende.

Ännu ej smörexport av nägon betydelse

STOCKHOLM.
Det är riktigt, att vi på grund av de under förra årets säsong goda produktionsbetingelserna för mjölk fått ett visst överskott som kan exporteras i form av mejeriprodukter. Men den sedan inleddes intensiva torkan inverkar nämligen på produktionen, varför också inbegripningen minskat under de senaste fjorton dagarna, liksom inlagringen av mjölk och ost, upplyser direktör V. Åarö i Svenska mejerierikens riksförbund. Ett uttalande i Jordbrukarnas Föreningsblad.

Beträffande den mycket omfattande smörexporten så har underhandlingarna förts med ett flertal länder, bl. a. Schweiz och Tyskland, men resultatet hittills har endast blivit, att en provvisoriell till det förtärliga, med vilket förhandlingar skall fortsätta. Med Tyskland upptas emellertid inte detta förslag i augusti, varför uppgifter att vi redan börjat sälja smör åt det är felaktigt.

Även ifråga om ost kan vi avvara en del, och en lyckad export av smöret har sedan länge varit i gång. För export av härskost förhandlas i n. m. ut, bl. a. Tyskland som har ett förutsett fixbelopp angivet i handelsavtalet med Sverige. Men det finns ändå mejeriprodukter som vi med gott resultat exporterat alldeles friskst, nämligen tormjöl och kondensmjölk. För dem har vi alltså redan fått säkra marknader, även om hittills överhuvudtaget endast mycket begränsade kvantiteter svenska mejeriprodukter fått utlopp på landet.

Gemensamt för marknaden är dock nu den nedgående tendensen i priserna i så gott som alla länder. Detta behöver emellertid inte betyda dåliga exportpriser för oss, då de utländska priserna förut legat avsevärt högre än våra egna.

Sådana håll, i USA och Kanada, blir också värdefulla kvalitets mjölk såsom i den var under följert.

FRUKTSKÖRD I HOLLAND. De holländska fruktodarna har fått utlopp i hemmet för skörden av utländska studenter och studenter, de flesta från USA, som ryckt in i frivilligt i arbetet. Här ses några av flickorna som upp dagens skörd på en fruktod i Zeeland.

Med FLYG ÖVER MIDNATTSSOLENS LAND, ABA har i dagarna startat midnattsflyg över Lappland. Efter starten i Luleå flyger man i fyra timmar omkring i midnattssolen. Här ett bildspel från den första flygningen, t. v. kommer den lappiska flygföraren B. Florin, med amerikanskare Steinert från Chicago, medan frarna Elgstrand och Engman från Luleå beundrar utsikten över Kebnekaise till höger. För den materiella välgården svarade den sista flygföraren Ann Mari Wingel.

OLD WINNIE I FARTEN. Vid det stora konservativa partiet i Wolverhamton talade Winston Churchill till de 4000 åhörarna. För vilkornas Churchill vid en sammankomst till Wolverhamton av sin Bird.

Enurra på tråden

Av K. Björk

Lilla fru Karin stod mitt i stugan och nystade gamn, mjukt, rött garn. Se där, nu kom där en fnurra på tråden, en knut, som så när höll på att välta omkull morsans hela garnvinda. "Ska vi gå ut och gå en stund i skogen, Karin?" frågade hennes man och lade frin sig söndagsidningen med hälsningen. "I skogen?" Karin såg så förvånad på sin man, som om hon tyckte tanken på en promenad i skogen var något alldeles omöjligt. "Nu på hösten?" "Hösten är vacker, tycker jag!" "Ja, naturligtvis, du kan naturligtvis inte komma att tänka på att gå handfäst i skogen, han var nästan så ned och matarna ut på gården; vi måste börja störengöringen." "A du har då inte talat om annat än den där rengöringen de här sista dagarna," sade hennes man leende. "Men ändå så går du din väg från allas händer, vad som är står på." Fru Karin arbetade förtvivlat med knuten på garnbåren. "Du kan väl inte begära att jag skall slänga mitt kontor för att stanna hemma och göra störengöring, kom det skapligt." "Hans, hade jag mig här du är hemma på morgnar och kvällar." Svaret blev inte mindre höfligt. "Ännu brukar du säga att jag bara är i vägen." "Och du — du är alltid så påstridig." Se där — mjukt tråden av, så hårt slet hon i den. "Vill du gå med ut i skogen?" Hennes man tog henne i axlarna och rusade litet på henne. "Upp med humöret," sade han och log igen. "Du kan väl bry dig litet om vad jag vill också, Hans," sade hon varmt. "Och så är det ju barnen." "Barnen? För friska och sunda," sade han. "Om de också skulle komma hem en gång med sönderbrutna skor eller med hål på strumporna, det är bara bevis på att de verkligen är friska och sunda." Han slappade henne och gick ut i förtägen. "Skall du gå med eloge till skogen gränsen, där han får vänta ett tag där medan de brittiska myndigheterna i Tyskland granskar hans pass." "För ännu underrättats generalen av danska polisen om att han kommer att arresteras om han återvänder till Danmark." "Hanneken hämsänd från Danmark"

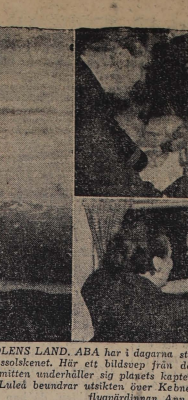
General von Hanneken, som nyligen frickades av Öster Landet, anträdde på tiden hemresan till Tyskland från Köpenhamn. Han fördes till en punkt vid den danska gränsen, där han får vänta ett tag där medan de brittiska myndigheterna i Tyskland granskar hans pass.

"För ännu underrättats generalen av danska polisen om att han kommer att arresteras om han återvänder till Danmark."

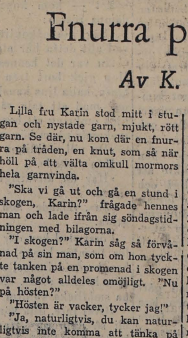
Tryggve Lie är ståndaktig mot tjeckiska krav

Generalsekretären Lie har avlagt en mängd många uttalanden till den tyska regeringen om att han skulle avsevärt omkring 23 tjeckoslovakiska anställda i FN-organisationen, omkränget en valen till förtägen. "Det är förstås ett stort antal," sade han. "Om varen glädjas vi människor över skogen, när de spådgörarna bladen börja visa sig, och vi kunna fröja oss med anblicken av sköna blommar. Så kommer mören med värmen, och vi finna det livligt att få tulla om i gräset med barnen. Men var är gräset nu? Vi kan inte se det, nu, då det är övertäckt av allt detta svenska höstföd. Det är nog med det liksom med många andra glädjeförn; de glömmas så lätt för förtägen och smärta. Vi vill hellre tänka på det tråkiga vi ha än det roliga." Han märkte till sin förvåning att Karin lagt sin lilla hand i hans, han tog den ömt och fortsatte säga:

HONGKONG: Ytterligare attahundra man anslöt sig till den franska flykten till Hongkong för att förstås garnisonen där. Denna styrka uppgår nu till 15,600 man, som förstås till 25,000 man.

Med FLYG ÖVER MIDNATTSSOLENS LAND, ABA har i dagarna startat midnattsflyg över Lappland. Efter starten i Luleå flyger man i fyra timmar omkring i midnattssolen. Här ett bildspel från den första flygningen, t. v. kommer den lappiska flygföraren B. Florin, med amerikanskare Steinert från Chicago, medan frarna Elgstrand och Engman från Luleå beundrar utsikten över Kebnekaise till höger. För den materiella välgården svarade den sista flygföraren Ann Mari Wingel.

OLD WINNIE I FARTEN. Vid det stora konservativa partiet i Wolverhamton talade Winston Churchill till de 4000 åhörarna. För vilkornas Churchill vid en sammankomst till Wolverhamton av sin Bird.

Mejerifolk från 50 länder samlas i Stockholm

STOCKHOLM.
I den långa raden av kongresser och internationella evenemang av olika slag med Längsden som dominant intresset den 12:e internationella mejerikongressen den 15-19 augusti ett framtärande rum. Inte mindre än 2,000 deltagare från 50-tal länder har anmält sig och de kan sägas representera den alldeles övervägande delen av världens mejerier. Kongressens generalsekretär, direktör Waldemar Ljung i Svenska mejerierikens riksförbund, vilken organisation står för världskongressen för den internationella mejerifederationen anordnade kongressen.

Riksdagsnuset okuperas.

Redan söndagen den 14 anländer gästerna och då hålles också på kvällen en högtidlighet i Storbyrkkan med tal av bl.a. förklarad Björkstam. Dagen därpå äger kongressens högtidliga öppnande rum i Konserthuset av Kronprins Gustaf Adolf, sedan kongressens president, generaldirektör B. von Steinhilber, hälsat deltagarna välkomna. Bl. a. hålles också ett anförande av Internationella mejerifederationens president, professor Bob Burri. Bern. Kongressförhandlingarna hålles för övrigt i riksdagshuset, som tydligen helt kommer att okuperas av kongressens gäster. I fem lokaler med en sjätte som reserv för de många sammanträdena med lika många sektioner, och varje land med något större deltagargrupp för disponera eget nationellt på Helsingborgs under tiden 10-20 augusti, medan länder med en eller ett fåtal representanter får gemensamma lokaler. Här har också internationella mejerifederationens sju lokaler, liksom kongressstyrelsen och generalsekretariatet.

400 anhängande i 5 band.

Kongressen har uppställit som en av sina väsentligaste uppgifter att få till stånd utredningar om aktuella problem inom mejerierikens världens rum. Till kongressen har därför 35 frågor av teknisk, vetenskaplig och ekonomisk art uppställts. Den permanenta kommittén, som leder den internationella mejerifederationen, har i god tid utsett dessa frågor till de olika ländernas organisationer för behandling. Resultatet har, säger dr. Ljung, blivit en väldigt trave av handlingar — inte mindre än bortåt 400 till antalet — som inkommit till varje kansli. I ett verk omfattande 5 band och 3,800 tjecksidor kommer de att presenteras kongressdeltagarna på svenska, engelska, franska och tyska.

Studiörens land rum.

Under kongressveckan kommer det att ges rika tillfällen till rundturer och studieflykter i och omkring Stockholm efter ett program, som upptar besök på olika vetenskapliga och kulturella institutioner, industrier, lantrur, mejerier o.s.v. Efter kongressen har en del kongressstudier och turistresor anordnats, såsom till södra Sverige och Skåne, Dalarna-Gävle, västra Sverige, Medelpad-Jämtland och övre Norrland.

LONDON: Bayerns ställföreträdande ministerpresident dr. Josef Müller avgick på tisdagen från sin post som ledare för den tyska delegationen till den amerikanska militärregeringens order om bebyggelse av en riksdag mot demokratiserande i Alfred Loritz.

ÅTERKOMSIEN

AV FRANS WINTER.

Anledningen till att de nu stodo där mitt framför varandra i den för tillfället foga gästvänliga vägen, där matarna stodo hop-
där de gardinlösa fönstren släppte in ett kallt, grått ljus och där allt lukade av kamfer och inständ luft, var egentligen endast hennes sista brev, som hon skrivit från Arosa.

»Vänta i varje fall tills jag kommer och ho kvar så länge på pensionatet. Det är så mycket, som vi först måste tala om...»
För tre månader sedan hade hon för sina kläna lungors skett rest till Schweiz och då man inte visste hur lång tid kuren skulle komma att taga, hade de övergett vägen; hon hade besatt sig på ett pensionat.

»Du ser frisk ut», sade han, då hon en smula förläget räckte honom handen vid mötet på stationen.

»Verkligen?» Och efter en som han tyckte forskande blick på honom fortsatte hon:

»Ja, jag tror det själv.»
I bilen på väg hem frågade hon: »Är du här?»

»Naturligtvis.» Han hade lust att brista ut i bryska frågor, för att höra hennes förklaringar på de hemlighetsfulla antydningarna i hennes brev och hennes frågor.

Men han behållde sig; han skulle väl få tid till det. Bifliten genom de höstalla, tomma gatorna erbjöd inte något lämpligt tillfälle att tala om sådana saker.

Så inskränkte han sig till att helt förutsett iakttaga henne. Hennes ögon voro steln riktade emot chauffören böjda rygg och den nervösa skivningen på hennes läppar förtädda att han inte var ensam om sin intensiva väntan på att resan skulle ta ett slut.

En gång — en tre var de äkte förbi de stora, långa byggnaderna vid tennisstaden, där de i

somras i frid och sänja hade spelat tennis med varandra — kände han plötsligt en sentimental önskan att ta hennes hand och fråga henne med ett tonfall, som skulle föra känslor och tankar i sig. Endast tre månader utan flera år tillbaka i tiden:

»Var är det för fel med dig?»
Men hennes slutna ansikte gav honom ett starkt intryck av att varje försök att tala med henne på det sättet skulle mötas av en avböjande köld. Och sålunda förbjöd hon i envis otillgänglighet.

När de kommit in i våningen, hade de gått in i hans arbetsrum. Hon hade lagt hatt och kappa på skrivbordet och ytterligare stegar in den tunga stämningen genom att gå fram till fönstret, där hon stod med händerna mot fönsterlås och stirrade ut mot himlen. Avsaknade gick han fram och åter bland mattullar och ordnade möbler.

Utän inledning började hon plötsligt med bortvänt ansikte att läsa upp ett långt, utförligt och tydligtvis av någon annan författat, väl inlärt tal. Så småningom kom hon fram till att hon återkommit endast därför, att hon ville göra upp allt med honom, innan hon begärde skilsmässa.

En god stund hade redan gått efter sedan hon slutat, men han fortsatte envis att vandra fram och tillbaka i rummet. Längsamt tog hon hinderna från fönsterlåset och vände sig om med frågande min — öskor av hans tystnad. Då stod han plötsligt mitt framför henne. Blott för en kort stund. Sedan vände han om och återtog sin vandring.

Men i detta ögonblick, då deras ansikten nästan berörde varandra, uppfylldes han av ett plötsligt starkt medvetande: finner jag nu det rätta ordet, kommer allt som hon nyss sagt att förefalla henne meningslöst och dunt, hon kommer att inse att skilsmässotiden

ingenting annat är än en följd av ett väl avskildt en tid. Men ett oöverbinnerligt trots, framkallat av tanken på att en annan man måste ha förekommit i hennes liv under deras skilsmässa, tvingade honom att med en tvär åtbörd dra sig tillbaka.

»Du kan väl åtminstone stå stilla för ett ögonblick», bad hon.

Han såg upp och frågade onödigt högt: »Är du här?»
Hennes ansikte, som plötsligt blivit så litet och barnligt — liksom för i tiden, då han förebärst henne att hon inte kunde sköta hushållet — kom honom genast att tänka på roten:

»Säg då någonting — tala om vad allt detta har att betyda.»
Nu var det hennes tur att tala. Hon gick bort från fönstret, var klara, kalla ljus kanske invid henne, mod att tala så mycket; hon gick omkring ett bord och satte sig i en stol.

»Du vill verkligen ge dig iväg?»
Hon nickade.

»Har du allvarligt överlagt om saken?»
»Ja», visade hon och började gråta.

Först stod han där alldeles hjälplös framför henne, sedan knäböjde han bredvid henne, strök försiktigt över hennes axlar. Min Gud, sådana smärtsamma ögon!

»Gråt inte, lilla vän. Du får inte bli så upprörd. Har du sitt frukost? Kan du äta?»
»Är du hungrig?»

Hon skakade på huvudet, en tung härlig föll ned över ansiktet.

Söt är hon, tänkte han och reste sig med tungt hjärta.

I matsalen fann han en sardinlåd, som han tog upp, några kex och en flaska vin. Medan han kydde flaskan vid vattenledningen och sökte efter tallriken mumlade han en formig hat och kärleksmonolog. Med bricken i hand stod han stundtill på köksgolvet. Vad skulle det vara mer?

Så har han i allsammans, vin, kex, sardiner och sitt öde till henne. Ännu satt hon kvar på mattan, men nu höll hon på med att pudra bort spår av förtäring. Han sopade undan en del föremål från bordskanten och satte med bricken. När hon öppnade munnen för att säga något, befälade han blott:

»Åt först.»
Hon drack litet vin och knaprade eftertänksamt på en kexbit.

»Vill du inte veta var...?»
»—»

»Han är representant för en bilfirma och vi ha gjort långa turer i bil tillsammans...» Hon tittade upp litet förstulet, liksom ville hon iakttaga verkningarna av sin bekännelse, trevande sedan i fickan och drog tyg upp ett litet fotografi.

»Det är han.»
Tyst tog han kortet: en ung man i sportdräkt, ett själmedvetet leende lekte på hans läppar. I bakgrunden en glaciär. Utan ett ord gav han sedan bilden tillbaka.

»Vi ålaska varann», sade hon —
»churu mycket svagt.»

Är det möjligt, tänkte han. Hon talar med mig som jag vore hennes far. Är det verkligen möjligt? Han reste sig och gick fram till fönstret.

»Snälla du — låt mig få honom...», hörde han hennes röst säga bakom sig.

»Gå, naturligtvis — gå till honom», svarade han alltiämt med ryggen mot henne. Längre stod han så och stirrade ut genom fönstret på en glasskylt på husets mitt emot. Där stod med stora, svarta bokstaver »konstgjorda blommor — fjädrar — stämmande». För det skryt, som han aldrig fört lagt merke till, tycktes skänka honom ett tröstande budskap: en värld, i vilken det finns blommor, fjädrar och band, kan väl inte vara så grym som den under denna sista timme förefallit honom.

Men när han antligen vände sig om, hörde han henne säga några ord, som kom honom att tvivla på skyltens fatiga tröst — några ord, som kanske vore de sista av hennes låga förklaring: som kanske innebure den enda orsaken till hennes återkomst:

»Du får jag låta hämta den svarta mobilen med den blå stoppningen...? Jag har redan talat med honom så mycket om den...?»

En annan blå barnvagn stod utanför en affär ett stycke upp på gatan — han nistan sprang fram till den. När han en smula ändfärd kom fram, stack en baby fram huvudet över skärmen — ett något äldre barn än hans dotterdotter. »Oooh — mamma! Så'n konstig gubbe!» skrek det.

Under omkring tre timmar sprang han på detta sätt efter barnvagnar. Han frågade här och där helt försagt, om man sett en barnvagn med en liten flicka. De sågo på honom med omkittlig häpnad och skakade blott på huvudet. Klockan sex kom han antligen hem, alldeles utom sig av förtvålning.

Under omkring tre timmar sprang han på detta sätt efter barnvagnar. Han frågade här och där helt försagt, om man sett en barnvagn med en liten flicka. De sågo på honom med omkittlig häpnad och skakade blott på huvudet. Klockan sex kom han antligen hem, alldeles utom sig av förtvålning.

»Det kan man då omöjligt säga vid den åldern», sade barnsköterskan.

När flickan blev äldre, fick hon sitta i barnvagnen utanför ytterdörren. De bodde i Londen, vid en bråkig, starkt trafikerad gata och ofta störtade någon av familjens medlemmar upp och fram till fönstret för att se, om allt stod rätt till med den lilla.

Hon var sex månader gammal, då han frågade om han kunde få se henne med ut i barnvagnen. Han kunde gå och promenera med vagnen i parken. Den låg ganska nära. Och där skulle hon vara i fullkomlig säkerhet. Först vägrade de helt kort och gott, men efter någon tid kunde de se att barnet kunde utsättas för någon fara. Dessutom ville Agatha gärna gå ut ensam ibland och Jane — det enda hembiträdet — hade nog att göra ändå.

Sålunda blev det en vana. Varje eftermiddag tog han barnvagnen med den lilla flickan med sig ut. Ofta vände sig folk om och tittade på den gamle, som kom och drog barnvagnen och ibland hände det att barnen skratade åt honom och ropade glösor efter honom. Men flickan tyckte synbarligen om dessa promenader. Hon jollrade och skratade i ett stråk och viftade med små små armar och han frambragade små lustiga ljud för att roa henne.

En dag gick han in i en affär för att köpa ett papper och man-

Bisampälsen.

En elegant, täckt privatbil stod av en livvaktad chaufför. De stodo utanför Josef Wohlmuths palstervärdar vid Joachimthalerstrasse i Berlin. Ur bilen stego en äldre, soignerad herre och en ung, väcker flicka de zingo in i den för tillfället folktomma butiken. Herr Wohlmuth bugade sig mycket artig, han såg att det var fina kunder, som hedrade hans affär med ett besök.

»Jag önskar en päls åt min dotter», sade den ankommande herren med väljudande röst och ett vänligt leende. Kan ni tänka er! Min dotter har i dag blivit bestulen på sin päls, när hon var ute på en biltur och sålde körde.

Det hände på Unter den Linden. Min dotter lämnade bilen ett ögonblick för att lägga ett brev i en brevlåda. När hon kom tillbaka var pälsen, som hon lämnat kvar i bilen, borta. Det är förgärligt!

Ja, det är ju oerhörd, sade affärsmannen. Men kan aldrig vara nog föresatt.

Min päls var mycket dyrbar, inföll den unga damen. Jag hade fått den av min pappa. Nu är det väl frågan om han vill köpa en lika fin päls åt mig igen, när jag varit så oförsiktig. Hon gav sin ledarsager en skälmisk blick. Denna strök henne på kinden.

Du har en något dyrbar passion, mitt barn. Därpå vände han sig till körsnären: »Visa mig vad ni har att välja på.»

Wohlmuth bugade sig ånyo och gick efter en bisampäls, en av de dyrbaraste han hade kvar sedan vinteransöngen.

Äh, den är förtjusande! utropade den unga damen. Den är ännu stiligare än den jag hade.

Hm, mumlade den gamle herren. Hans blick gled belåten över dotterns slanka gestalt. Pälsten passade henne utomordentligt.

Pappa! tiggde flickan med sin iver skivande röst.

Den gamle tvekade.

Pälsten är utan tvivel dyrare än jag räknat med, mitt barn, sade han.

Jag är dock i tillfälle att lämna den till ett mycket förmånligt pris, förklarade herr Wohlmuth förbindligt. Det är en modellpäls. Jag kan sälja den för 1300 mark.

Pappa! bad den unga damen ännu en gång, förtjust vridande sig framför spegeln.

Ja, det är verkligen vridning att säga mot det priset, förklarade herren eftertänksamt.

Han tog upp en plånbok ur bröstfickan och började räkna upp skräckelse, grå i ansiktet och händerna darrade på honom. När han skyndsamt kom in i salongen, såg Agatha upp mot honom. Baby satt i hennes knä och höll flaskan.

»Men pappa — du glömde ändå babyns eftermiddagspromenad!» sade hon.

»De mindre sederlarna väcktes dock ej räcka till, ty han hade ner dem igen och tog upp en tusenmarksedel. Resten betalade han i tjugumarksedlar.

»Tillfälligt, min sader herr Wohlmuth och grep tusenmarksedla. En ringning tillkallade en körsnär från det bakom butiken liggande kontoret.

»Ni tillåter väl att jag översänder sedeln till min bank för kontroll, fortsatte han förbindligt. Det är min affärsprincip. Bankkontoret ligger alldeles här intill. Pojken är tillbaka om fem minuter.

Köparens ansikte fick ett uttryck av förargelse. Det är oerhörd, mumlade han. Därpå slog han sig ner i en korstol.

Om några ögonblick vände pojken tillbaka.

»Den är äkta, sade han. Wohlmuth bugade sig. Mitt förbindligt tack, sade han. Vart får jag lov sända pälsen?»

Ingenstans, svarade kunden bryskt. Han smamlade ögon pengarna och stoppade dem i fickan och befallde i kort ton sin dotter att följa honom. Denna tvekade, men efter ett ögonblick gick hon till Herr Wohlmuth hade ingenting annat att göra än hänga pälsen tillbaka.

Samma dag på aftonen stannade en ung dam in i tvärsitt bil framför Wohlmuths affären. Körsnären igenkände i henne dottern till den förargade herren från förmiddagen.

Pappa har inte fått någon ro för mig, log hon, då hon kom in i affären. Slutligen måste han låna mig ett få köpa pälsen. Här har ni pengarna. Hon lade samma sedlar på disken som på förmiddagen.

Gott, nådig fröken, sade herr Wohlmuth. Han kastade en blick på tusenmarksedlens nummer, det var densamma som förmiddagens.

Jag tar pälsen på mig med densamma log flickan. Pappa ber om ursäkt.

Spegholen gled långsamt ner åt Joachimthalerstrasse.

»Vad säger ni! utropade herr Wohlmuth inne på bankkontoret. Men, mina herrar, ni ha ju kontrollerat sedeln i dag på förmiddagen!

Sedeln från i förmiddagen var äkta, svarade kassören beklagande, men denna är — falsk. Det är till och med en dålig förfälskning, herr Wohlmuth!

»Ja — ja, kära du — det var verkligen — ledsamt. Det var ett viktigt ärende jag måste uträtta. Vad det är varmt här — eller hur?» Han torkade sig i pannan med näsduken.

Den där åsnan med kärran — det var ju i går de hade sett den.

GAMMAL...

AV REINHOLD BROO.

Han var närmare sextio år, då hon föddes. Ingen i hus hållet brödde sig så riktigt mycket om honom den dagen.

Man bad honom mest att gå ur vägen, men han höll sig dock kvar i huset och försökte vara till nytta så gott han kunde. Men för de övriga föreföll det, som om de andra inte räknade med honom mycket.

Under många år hade han nu blivit behandlad på detta sätt: han visste nog att de sade, att han var underlig — att den fruktansvärda shock han upplevt slagit sig på hjärnan på honom. Dock inte så svårt att det blev nödvändigt att stänga in honom eller någonting sådant: Det var bara det att han var — ja, inte riktigt normal. Det var vad de alla tänkte.

Att förlora en förmögenhet på börsen var alldeles nog att göra en människas konstitution, i synnerhet efter månader av oro och bekymmer. Visserligen hade han ju ännu litet kvar — tillräckligt för dem att leva någorlunda frägligt och några mindre belopp av detta kapital brukade han nu investera med den yttersta omsorg. Varje dag brukade han gå de tre mil till Folk biblioteket för att läsa finansnyheterna och i förra veckan hade han köpt ojämförbart för fem pund. På den affären hade han redan gjort sig sju pund och sex shilling. Han var uppmärksam på över det. Han förstod därav att han nu fått ett bättre ömdöme än på den tiden, då han laborerade med hundratusental.

För första gången såg han sin dotterdotter, då han var en dag gammal. Sköterskan hade burt i vagnen i salongen och b i ha de smugit sig fram på få i r att

få se en skynt av henne. Då han såg ned på barnet, kände han igen Agatha — Agatha för tjugo fem år sedan. När han sedan talade om, att han tyckte att barnet likade honom, så hade dotter, skratade de åt honom.

»Det kan man då omöjligt säga vid den åldern», sade barnsköterskan.

När flickan blev äldre, fick hon sitta i barnvagnen utanför ytterdörren. De bodde i Londen, vid en bråkig, starkt trafikerad gata och ofta störtade någon av familjens medlemmar upp och fram till fönstret för att se, om allt stod rätt till med den lilla.

Hon var sex månader gammal, då han frågade om han kunde få se henne med ut i barnvagnen. Han kunde gå och promenera med vagnen i parken. Den låg ganska nära. Och där skulle hon vara i fullkomlig säkerhet. Först vägrade de helt kort och gott, men efter någon tid kunde de se att barnet kunde utsättas för någon fara. Dessutom ville Agatha gärna gå ut ensam ibland och Jane — det enda hembiträdet — hade nog att göra ändå.

Sålunda blev det en vana. Varje eftermiddag tog han barnvagnen med den lilla flickan med sig ut. Ofta vände sig folk om och tittade på den gamle, som kom och drog barnvagnen och ibland hände det att barnen skratade åt honom och ropade glösor efter honom. Men flickan tyckte synbarligen om dessa promenader. Hon jollrade och skratade i ett stråk och viftade med små små armar och han frambragade små lustiga ljud för att roa henne.

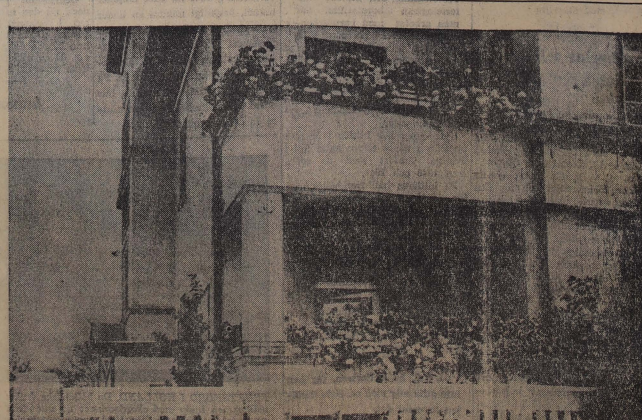
En dag gick han in i en affär för att köpa ett papper och man-

nen i affären uppehöll honom en stund med sitt prat. Han måste ha varit där inne under tio minuter och när han kom ut igen, såg han sig om efter barnvagnen. Han kunde inte riktigt se sinna att han dragit den utför just denna gata, men han var säker på att han hade haft vagnen med sig, då han gick hemifrån. Han kom ju så tydligt ihåg det; hon hade skratat åt en åsna med en kärra, som de gått förbi på gatan och han hade stannat för några minuter, för att låta henne titta på den.

Ett stycke nedåt gatan såg han en kvinna, skjutande en barnvagn framför sig. Han kunde se att det var en blå vagn som deras egen. Han skyndade med snabba steg efter henne. När han nästan hunnit fatt henne, såg hon sig plötsligt om och ett förskräckt uttryck trädde fram i hennes ögon.

Hon påskyndade sina steg. Han kom henne emellertid tillräckligt nära för att se, att två barn sutto i barnvagnen — antagligen tvillingar. Nervöst började han titta runt omkring sig. Kanske hade de ändå rätt i vad de sade om honom, hjärnan började bli liten på honom. Doktorn hade sagt att det var »prematur senilitet», orsakad genom en shock. Men tänk om han nu ej fann barnen. Plötsligt stod det också för honom hur mycket dessa promenader betydte för honom. Inom flickan kom, hade hela hans liv varit fullkomligt tomt. Men nu — varje eftermiddag från två till fyra. Och så hon skratade och jollrade. Han hade nästan tyckt lika om barn, innan detta kom. Små hjälpslöa varelser, hade han tyckt som passade för kvinnor att pyssla med.

Odla balkongträdgård.

Den är lycklig nog till sin väning sig en balkong gör klokt i att i tid sätta igång med ordnandet av växtligheten utmed racket. Valskotta balkongträdgårdar i stil med dem vi se på bilden blir en god ersättning för sommarnöjet, och även om de kräva en nog så betydande uppmärksamhet för att bli tillräckligt prunkande och vackra, så ha de den särskilda förtjänsten att de bli så mycket lättare att flytta ut tills i jämlofelse med det riktiga sommarnöjet.

Nytt och flytt

Dagens namn: OLOF.
Solen går upp kl. 4.02 och ned kl. 20.34.
Morgondagens namn: ALGOT.
Solen går upp kl. 4.04 och ned kl. 20.31.

Dagens diikt:

Grå mellan gröna bådär tynat flytt livets allv. Bortvund från timma viddar spanar du mot dig själv. Flugel med attona, silver med tunga vinglag inmot sitt hjärtebo.
(OLA HANSSON).

Sir Stafford samlar livs-kraft vid vegetarisk diet

Englands finansminister, Sir Stafford Cripps, vistas på sjukhuset hos doktor Birch-Brenner, i närheten av Zürich. Den berömda doktor en klinisk, som känd hand i alla och förmåga vegetarisk världen runt. Begär på vilohemmet är ytterst starkt och Sir Stafford har ingenting att säga till en, där är det han, som får ordet. Enligt kliniken propagandabroschyr återställs "livskraften" oavsett om man har underkastat sig doktors, assistenternas och sjuksköterskornas oenklign kontroll. Kliniken ledare föredrar varje rörelse och personalen är elmskriftigt mot patienterna. Den sista till silt vatten utan fett, fruktast och "naturoprodukter" av anstalt sig. Theat är självklart förordad och Sir Stafford får dagligen vid thedage nyponsticket sökt med honung. Kliniken skrevit biter "matti" och består av havsmjölk, mjölk, selleri, citronsaft och mosade äppel. Till glädje för de historiska skettisisterna skall alla Sir Stafford återställas genom denna astetiska diet.

Ingen panik!

Det tog ett hallolett mitt i natten. En av gästerna hade inte kommit än när tiden tröt ut och han skynat sig att stiga upp, sprang ut och ställde sig bakom de övriga skådarna och blände på medan övriga gästerna uttryckte av beaktade brandstiftare. När han hade stigit där en stund sade han självklart till en man som stod i värdet hemmet.
— Jag försäkrade att folk räddas, en sådan panik bara för en eider. Se på mig, till exempel jag steg upp och klädde mig i lugg och so, stoppade på mig min plånbok och en del andra smaskor, som jag sätter värde på, och gick lugnt ut jag tog till och med tid på mig att säga på mig kragen och släppte som ni ser.
Mannen såg på honom och såg såde han.
— Då har ni tydligen för vana att uppträda offentligt naken medanor mjöjan.

Lika bra det

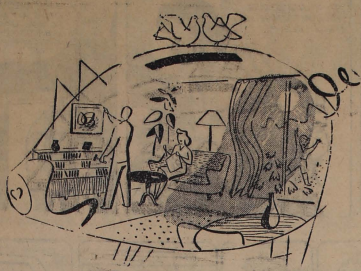
Lilla Kriker, 6 år, leker på sin gård i Frälsbacken med en jämnårigt kamrat, då två främlingar darna med en liten pojke emellan sig kommer fram till honom och fråsar.
— Kan du säga oss var veterinären bor?
— Nej, de kan jag inte, här bor bara en damfröskor. Men va så är egentligen för fel på grabben?
— De främlingar hastigt vändet om för att allpa den frågsve pojken utlöster han.
— Är det inte lika bra, att vi går till doktorn här.

Maskerad

Lilla Gun, 6 år, satt och lysande å sin mammas och några tanter prat. En av tanterna så plögligt till hennes mamma.
— Det har gått en maska på din trumpa.
Lilla Gun tittade och uppfickte lå en hel mängd av maskor, vilket orsakade henne att utbrista:
— Ah, mamma, det är en he maskor!

En eng daga ger i en norsk skildning följande definition på det manliga släktet:
"Man är något som kvinnan gifter sig med. De roker, drar glaser, män är mera logiska än kvinnorna, men också mera zoologiska.
Både män och kvinnor har sprungit fram ut spåkliskt, men kvinnorna sprang längs".

— Du ska inte tro att min fru får allting precis som vill ha det.
— Skerit lagom.
— ...hennes mamma bor närmast hemma hos oss.

Motboken och semestern

— Jag vet inte vilken som har gjort större nytta, motboken eller sparbanksboken, så faster, där vi sat vid det öppna fönstret och njöt av den häriga majdagen. Har motboken gjort svenska folket nyktrare i ett avseende, så har sparbanksboken gjort det i ett annat. Och det är inte mindre viktigt.
— Hur mycket faster? frågade jag.
— Jo, när jag var ung, då byggde man för det mesta lufslott, men det blev heller aldrig något mera. Sedan slet man i sin grå enformighet och drömde och drömde, om sådant som aldrig skulle kunna förverkligas. Numera drömmer man inte så mycket. Man handlar i stället. Planerar och handlar lugnt och sakligt.
— Och jag som titt och lätt härt, att alla speciellt ungdomar lever mera hasararbetet nu än för. De bryr sig inte om nånting utan handlar utan ansvaret och beter sig som om var dag vore den sista.

Snick, snick, safaster. Tyvärr är det mycket mera balans på folket nu för tiden. Man ser saker och ting mynnigare. Drömmervärlden har bytt ut mot en verklighetstendens tillvaro.
— Vad tänker faster närmast på?
— Jo, du kan bara titta här! Hon rikade mig en teckning, där man intervjuar en mängd personer — ungdomar i synnerhet — om deras semesterplaner. Det var unga män och kvinnor, vaket och strävsamt yrkesfolk, som såg till tals. Amerikaflygningar och Italienresor lytte med sin främling. Likaså det där vanliga, att "om jag vunnit på lotteriet så..." I stället var det "jag har tre hundra kronor undanlagt för semesteren o. s. v." Högst realbetonade resomemang.

Och var skall man resa?
— De flesta gållde det cykel-förut och till- eller vandrarhemstälarna. I andra fjällvandringar. I åter andra fall gällde det kanot-paddlingar, segelbåtsurer och sammanstapelade. Och så gott som oändligt hade man genom överenskommelse med släktingar och vännar åstadkommit ett utbyte mot deras tidigare vistelse i stan.

— Men om nu faster säger, att sparbanksboken kommit till så stor nytta och stor användning, varför resnar man inte i allmänhet att vända på den nu för att få idealsemestern? inivande jag.
— Det är klart, att det finns de som gör det, så faster. Men det är fåtal. Det övervägande antalet som börjat spara, får just genom sparbanksboken en annan syn på pengarna. Det går lätt att allnga en familjans överskott, men om man har några hundringar på en bok, så betraktar man sig både en och två gånger. Man disponerar sina medel ansvärliga och man portionerar dem klokar.
— Kanaste?
— Ja, om svenska folket genom sparbankerna lyckats anläta i sju miljardier, så betyder på det att på varje svensk finns ungefär en tusen-sjuttio i sparkapital.

— Men så får man väl ändå inte räkna... försäkte jag.
— Nej, det får man visserligen inte, för somliga har mer och andra mindre. Men i princip är det riktigt, så faster, ty måck väl att det här gäller sparapital och reser eller annan förmögenhet.
Så faster. Som därvid ville göra klart för mej, att har man en tusenlapp på sparbanksboken, så tänker man sig för, innan man vänder i väg den hel och hallen. Utan att man därför behövt lå någon smaskad semester. Ty att här lögigt är inte alltså detsamma som att leva dyrt.

Tango.

England måste producera mer egna livsmedel

LONDON.
En varning för falsk optimism har utsänts av National Farmers Union — den brittiska motsvarigheten till Sveriges RLF och organisationen understrekar med skarpa, att det är fåfängigt att hoppas på ökad import västerifrån av nödvändiga livsmedel. Ända möjligheten att hålla livsmedelsproduktionen uppe är att producera mer såväl animaliska som vegetabiliska livsmedel inom det egna landet.

NFU framhåller också i sin varning, att inköpet av livsmedel i dollarkvalita inte ens kan tänkas kunna upprätthållas i nuvarande utsträckning utan måste komma att väsentligt nedsättas.

Beskrivna varningar uttalades vid en konferens mellan representanter för Storbritanniens svinuppfödare, som i dagarna hållits i London.

Sir James Turner, ordförande i NFU, talade inför konferensen och framhöll bl. a. att enda sättet att öka livsmedelsproduktionen inom landet värdar denna konferens till regeringens att omedelbart vidtaga sådana åtgärder att landets svinuppfödare får importera sådana nödvändiga föoderprodukter, att det blir möjligt, att öka svinuppfödningen i landet. Samtidigt förklarar konferensen, att den är full på det klara med nödvändigheten av att vidtaga snabba åtgärder för att inom landet framkalla svinfoder i tillräckliga mängder.

Konferensen påpeade också i ett särskilt uttalande, att regeringen särskilt måste vidtaga lämpliga åtgärder för att stoppa det stora påfisk som årligen uppstår genom att fiskens ressurser inte till havs. Man beräknar att årligen ena 30 000 ton fisk på detta sätt går förlorade för folklushållningen.

Insett i fängelse för "lösdrev" var en nittio sheriff i en liten stad i Minnesota i den mystiska historien. Johnny hopas emellertid att gåtornas lösning ska ligga i vad det var som den ryktbara Talande Klockan sade och illarsen får tillfälle att följa hans spännande kamp att ta reda på den saken. En hundra-årig, hårdhänt och händeriskt bok.

Erik Arbin: MED MAN-ÅS FRÅGETECKEN, DIA-

Svenska hotell och vägar får nu underbetyg

Gästande amerikaner är kräsen.

— Vi vill inte bli uppskötade av svensken och reser alltså till Sverige. Det har jag hört många av mina vänner förklara på tal om sina semesterplaner.

Den som uttrytt detta är mr Anders Collander, chef för The export branch of the military government in Germany, och som med nybliven make turistar i Sverige.

— Vill ni ha hotellturister från ni nog vara litet mer förstående gentemot amerikanerna som tänker besöka landet, förklarar han. Här kommer man med dyrbara dollar i reschecker, och så visar det sig att de svenska myndigheterna kräver dollar för att man skall behålla den svenska trafikförsäkringen. Den amerikanska, som inte har svensk valuta eller gröna dollar och det är stora flertalet — kan inte ta med sina bilar och stan- nars alltså hemma eller från någon annan stans. En ändring är nödvändig om ni vill ha hotellturister.

— De svenska hotellpriser na är de högsta i världen. Att man skall vara tvungen betala 30 proc. i betjäningsavgift och ändå vara tvungen att bära ned sina väskor själv är helt enkelt en skandal. Man får vänta till det finns folk som frivilligt går med på att betala för ärenden som inte utträttas. Här måste svenska hotellföretag lära om.

Men det allra värsta vill jag spara till sist. Jag har rest mycket i Europa. Jämför man de tyska och danska vägarna med de svenska måste man konstatera att de senare är i bedrövlige skick. Maken till alla vägar finns ingensstans i hela västra Europa. Visserligen pågår vägarbete här och där men man förstår att myndigheterna aldrig lagt sig vinn om det svenska vägsystemet. Även här måste krafttag till om landet vill vara värd för ingensstans i hela västra Europa.

Visserligen pågår vägarbete här och där men man förstår att myndigheterna aldrig lagt sig vinn om det svenska vägsystemet. Även här måste krafttag till om landet vill vara värd för ingensstans i hela västra Europa.

Om spritkonsumeringen vill jag säga att enligt min mening är hela systemet en illusion. Att man tvingar utländska besökare som praktiskt taget alla har andra vanor, att följa detta konstiga påhitt tycker jag inte är så särskilt fint.

Frank Kruber: DEN TALANDE KLOCKAN. Sörins Förlag. Kr. 4/75.

Den Talande Klockan ingår i de amerikanska författaren Frank Grubers berättelser om Johnny Fletcher och hans jättastor "kompis" Sam Cragg och deras äventyr över hela den amerikanska kontinenten. Insett i fängelse för "lösdrev" var en nittio sheriff i en liten stad i Minnesota i den mystiska historien. Johnny hopas emellertid att gåtornas lösning ska ligga i vad det var som den ryktbara Talande Klockan sade och illarsen får tillfälle att följa hans spännande kamp att ta reda på den saken. En hundra-årig, hårdhänt och händeriskt bok.

Boknytt

Frank Kruber: DEN TALANDE KLOCKAN. Sörins Förlag. Kr. 4/75.

Den Talande Klockan ingår i de amerikanska författaren Frank Grubers berättelser om Johnny Fletcher och hans jättastor "kompis" Sam Cragg och deras äventyr över hela den amerikanska kontinenten.

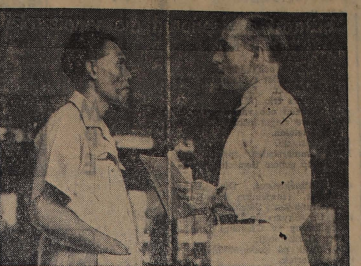
Insett i fängelse för "lösdrev" var en nittio sheriff i en liten stad i Minnesota i den mystiska historien. Johnny hopas emellertid att gåtornas lösning ska ligga i vad det var som den ryktbara Talande Klockan sade och illarsen får tillfälle att följa hans spännande kamp att ta reda på den saken. En hundra-årig, hårdhänt och händeriskt bok.

Den Talande Klockan ingår i de amerikanska författaren Frank Grubers berättelser om Johnny Fletcher och hans jättastor "kompis" Sam Cragg och deras äventyr över hela den amerikanska kontinenten.

Insett i fängelse för "lösdrev" var en nittio sheriff i en liten stad i Minnesota i den mystiska historien. Johnny hopas emellertid att gåtornas lösning ska ligga i vad det var som den ryktbara Talande Klockan sade och illarsen får tillfälle att följa hans spännande kamp att ta reda på den saken. En hundra-årig, hårdhänt och händeriskt bok.

Erik Arbin: MED MAN-ÅS FRÅGETECKEN, DIA-

Diskussioner om Indonesiens framtid

De förhandlingar, som ägt rum mellan hollandarna och de indonesiska republikanerna under förmedling av FN:s indonesienkommission, har nu resulterat i att den republikanska regeringen gått återvända till huvudstaden Jogjakarta. En konferens kommer att hållas i Haag den 1 aug. mellan representanter för Indonesiens och Nederländernas för att diskutera upprättandet av Indonesiens Förenta Stater. Om så dr. J. Leimena republikanska chefstoligt i väpnadstillståndskommissionen diskutera situationen med dr. J. H. Van Royen, Nederländerna.

Hos svenska flygarna i Haile Selassies land

"Kejsaren intresserade sig för minsta allting i sitt land, men allra mest för flygplanet". Jag har träffat honom många gånger. Och jag fick det intrycket att Haile Selassie var en vänlig, öppenbärgig man, och att han var skicklig i mycket, inte minst i politik. Hans avsikter med flyget — ja, han räknar med att en lokal flyglinje skulle kunna underlätta var- och handelsvägen för en stilt troas att hänga om halsen. De vita människans gillas lyckligvis inte. Offret måste vara svart och helst en etiopier från den civiliserade delen av landet.

Svenskarna värre än italienerna...

Så småningom fick jag min första samling elever, sjuåttioförfäntastliga ungdomar. Men jag hade bara två vändor-på-vevningen, och de toslag ju inte längre tag. Alltså tillit "jag mig någon, som Darwin har kallat "de dugligaste urval". Sexton gållade jag ut som absolut oönskvärd vilt i själva vägen de var. Men handelsvis råkade de vara sånär till rika och framtändande män i staden. Pojkarna hade besögnat sig på att få snöbäsa i stuliga flygplanformer — några av dem hade köpt dem allareden med officiella tecken, fast de inte hade den minsta kunsk om flygning.

Det blev stort alarm, och deras vänner och släktingar, beskyddes sig för tyranni och ännu värre saker. Så här kunde det låta: "Italienerna behandlade oss illa, men de svenska officiärerna är ännu värre". Till sist tog dningarna upp saken men jag som lyckligvis inte läsa mycket etiopiska — och vi blå svenska legationen att gå emellan. I sista instans var kejsaren själv så förtjusad att se sin egen maskin bli flygare eller inte. De sexton flockade eleverna och deras familjer väjade till honom personligen.

Men Haile Selassie var inte så lättvårdad, och han kände nog sina papperhemliga. Själv var jag inte med vid audiensten, men den här har varit kort, och kejsaren hade mest. Mina utgållande rekorder fick hastigt och mycket skörolämma palatset. Och så var det bekymret ur världen.

Resten av min pojkars visade sig litiga och läpaktiga åtminstone i början. Så småningom kunde det inte hjälpas att deras intresse och över mattades något. Det var den vanliga gången i Etiopien och karakteristiskt för folket. Hur som helst — fick vi tjugo piloter, femton radiomän och en del mekaniker av de utövade som anmält sig från början.

Hemlighetsmakeri och vidskapelse

"Bygget av den nya skolan och flygfältet blev en besvärlig pers" minns kapten Grönberger. "Allting gick långsamt och trögt. Afrikaerna har ju en olycklig förfänta för det mystiska och omständiga, så varenda struntsk beträktades som en hemlighet. När jag frågade om en svart bas, om han hade tillräckligt många spår till arbetarna, kunde han inte svara direkt. Först måste han höra sig på med sina överordnade eller med någon etiopisk officer, om han alls fick yttra sig i saken.

Religionen spelar ju en framtärande roll både i Orienten och Etiopien. Officiellt skulle största delen av folket vara kristligt kristna, men de primitiva stammarna i landet hade ju just ingen religion alls. De tror på andar och gengångare, särskilt på sådana väsen som huserar vid floder och sjöar. Att dem oför de sina getter och kor, och om de inte stoppades.

Svenskarna på jaktigen

Ända brukade regeringen använda de nybakade piloterna och deras lärare till sitt sista skrick i avlön, upproriska stammar. Ingen bombning eller skjutning förekom, — i flesta fallen räckte det med att sifferna avse på trädtoppar över skogen och låt motörarna mulla över de upstadliga hövdingarnas byar och läger. Det tvång dem till förflykt och gav en liten försak av vad som kan hända, om kejsaren verkligen menade illa. Arrangemang tillfredsställe alla parter, särskilt de svenska flygarna. De tyckte ju in-

sten är att vinna de ungas förtroende, så att de öppnar sina hjärtan, lägger fram sina problem och lyssnar till äldre medvandrarens erfarenheter. Krypande skatter till och med fritt upphälla. Fortfarande är Etiopien en av de många myndigheterna för unga svenska flygare att få se sig om i världen, och vi får väl hoppas att många begagnat sig av den.

I alla händelser hade vi det tvärligt direkt, slutet kaptenen sin intervju. Jag undervisade en hel del, men lärde mig också mycket om det främmande folket. Lådan var här på 1 200 en exotiska, skatter till och med fritt upphälla. Fortfarande är Etiopien en av de många myndigheterna för unga svenska flygare att få se sig om i världen, och vi får väl hoppas att många begagnat sig av den.

En del dåliga bostäder finns än i s. Halland

Kvacksalveri påtalas i Båstads provinsialläkar-district.

I Laholmsdistriktet råder bostadsbrist meddelas det i provinsialläkarrapporten. Vattenfrågan är ej löst vid en del gårdar i Skummeslövs socken. Vattnet i Laholm är av dålig bakteriologisk tillfredsställelse men vid ett par tillfällen hade det anmärkningsvärt hög kloridhalt och aggressiva egenskaper.

Provsialläkaren Bengt Hammar, Kåreströms distrikt, anmärker på gamla, otämliga, mörka och fuktiga skolhus. Bostäderna är också på många ställen bristfälliga och otidsniga; pengar och önskan att bygga nya finnes, men tillstått att bygga beviljas ej. Reparationer för bostadsförbättrande syfte förkommer rätt allmänt, men ofta anser man, att det lönar sig dåligt att reparera gamla, dåliga bostäder, då byggnad vore det enda lönsamma värdet.

Dr. I. Ströbeck i Båstads provinsialläkar-distrikt, om-talar, att smörjning mot "skäver" alltjämt förekommer genom en beskäftig gumma i hans distrikt. Vid denna påskert, har ett stort antal skolbarn ej författatsenligt uppmäde.

Från Halmdads provinsialläkar-distrikt rapporteras bl. a. att en del mindre goda hygieniska förhållanden förekommer vid detta skiftet i form av mindre ändamålsenliga system för uppvärmning och ventilation, modern belysning och gammaldags bänkar. Bostäderna är i bland kalla, dragiga och fuktiga. Verklig trångboddhet förekommer. Vid en årlig spårbarhetsundersökning upplyses, att intresset för denna vård från mödrarnas sida är ständigt stigande. Några storfel begås numera i allmänhet inte vid spårbarhetsundersökningarna, som moter de intensiva övervakningen från distriktssköterskornas sida. En viss svårighet att vidmakthålla amningen förefinnes men den torde ha skapen vara betingad av den stora arbetsbörda, som moter de intensiva övervakningen från distriktssköterskornas sida. En viss svårighet att vidmakthålla amningen förefinnes men den torde ha skapen vara betingad av den stora arbetsbörda, som moter de intensiva övervakningen från distriktssköterskornas sida.

Dr. Erik Linder i Getinge distrikt rapporterar stor bostadsbrist i samhällena, särskilt i Getinge, där industriens expansion ökat efterfrågan på bostäder. En del av de förfärliga bostäder av god kvalitet.

Dr. Erik Linder i Getinge distrikt rapporterar stor bostadsbrist i samhällena, särskilt i Getinge, där industriens expansion ökat efterfrågan på bostäder. En del av de förfärliga bostäder av god kvalitet.

Dr. Erik Linder i Getinge distrikt rapporterar stor bostadsbrist i samhällena, särskilt i Getinge, där industriens expansion ökat efterfrågan på bostäder. En del av de förfärliga bostäder av god kvalitet.

Dr. Erik Linder i Getinge distrikt rapporterar stor bostadsbrist i samhällena, särskilt i Getinge, där industriens expansion ökat efterfrågan på bostäder. En del av de förfärliga bostäder av god kvalitet.

Dr. Erik Linder i Getinge distrikt rapporterar stor bostadsbrist i samhällena, särskilt i Getinge, där industriens expansion ökat efterfrågan på bostäder. En del av de förfärliga bostäder av god kvalitet.

Dr. Erik Linder i Getinge distrikt rapporterar stor bostadsbrist i samhällena, särskilt i Getinge, där industriens expansion ökat efterfrågan på bostäder. En del av de förfärliga bostäder av god kvalitet.

Dr. Erik Linder i Getinge distrikt rapporterar stor bostadsbrist i samhällena, särskilt i Getinge, där industriens expansion ökat efterfrågan på bostäder. En del av de förfärliga bostäder av god kvalitet.

Dr. Erik Linder i Getinge distrikt rapporterar stor bostadsbrist i samhällena, särskilt i Getinge, där industriens expansion ökat efterfrågan på bostäder. En del av de förfärliga bostäder av god kvalitet.

Dr. Erik Linder i Getinge distrikt rapporterar stor bostadsbrist i samhällena, särskilt i Getinge, där industriens expansion ökat efterfrågan på bostäder. En del av de förfärliga bostäder av god kvalitet.

Dr. Erik Linder i Getinge distrikt rapporterar stor bostadsbrist i samhällena, särskilt i Getinge, där industriens expansion ökat efterfrågan på bostäder. En del av de förfärliga bostäder av god kvalitet.

Dr. Erik Linder i Getinge distrikt rapporterar stor bostadsbrist i samhällena, särskilt i Getinge, där industriens expansion ökat efterfrågan på bostäder. En del av de förfärliga bostäder av god kvalitet.

RADIO

FREDAG

Riksprogrammet

6.15 Vardagsmorgon.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Gramofonmusik.
7.40 Morgonandakt. Teol. dr. William Bredberg.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.20 Klockspelet i Stadsbornet. Dagens dikt. Därefter: Nils Thörnbergs kapell spelar gammaldansmusik.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.45 Glimtar från Österrikes jordbruk. Föredrag av jägmästare Clas af Ugglas.
12.55 Tidningsnytt.
13.00 Folke Engdals kapell.
13.40-14.00 Vår-Karl och andra berättelser från Östergötland av Gunnar Hede. Uppläsning av Eric Malmberg.
16.30 Väderlek.
16.40 Radioföreläsning för flickor och pojkar. Kapten John de Guey.
16.50 Nils Kihlberg läser ur en bok av Arthur Ranome (Göteborg).
17.00 Pianokompositioner spelade av Olav Roots.
17.25 Gästvärdare. Länsmän, spion. Folke Svedenfor berättar om Markaryds-Nisse. (Vaxjö).
17.40 Gramofonmusik. 1. Psyche och Erasm (César Franck). 2. Salut Denezure chaste et pure ur Faust (Charles Gounod). 3. Ronde op. 14 (Albert Roussel). 4. Chanson perdue (Chausson-Crois). 5. Spanak dans nr 3 (Rorique Granados). 6. Balletmusik ur "Aida" (Giuseppe Verdi). 7. Hem till Virginia (Westling-Bländ). 8. Spinnning wheel (Marian Rawicz). 9. Alla tidens till (Gundqvist-Bernheim). 10. La tour de monsieur Eiffel, vals (Mireille). 11. Si, si, so, so, so, so (Farres-Ekberg). 12. Maurischer Marsch, marsch (Gottfried Mohr). 13. Vackra Vackra. 14. Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.20 Olle Johnny spelar dragpel och solovoxor. (Malmö).
19.45 Norden-USA i fri idrott i Oslo.
20.15 Symfonikoncert av Göteborgs radiokör. Dir.: Mogens Wold. Solist: Håkan Edén, flöjt.
20.55 i dag...
21.10 Symfonikoncerten fortsätter.
21.30 Från Atlanten till Indiska Oceanen. Afrikanska reiseintyger av Gustaf Bolander.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30 Radiogénèves jazzsymfoniorkester. Dir.: Tony Bell. (Socialistuppläsning från Genève).

LÖRDAG

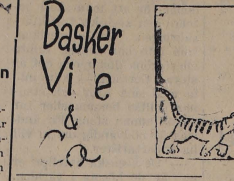
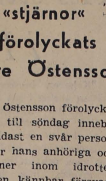
Riksprogrammet

6.15 Vardagsmorgon.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Gramofonmusik.
7.40 Morgonandakt. Teol. dr. William Bredberg.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.20 Klockspelet i Stadsbornet. Dagens dikt. Därefter: Helge Duvanders trio (Malmö).
8.30 Nyheter och väderlek.
8.45 Nisse ringer hem. Lördagsdikt. Telefon.
12.55 Tidningsnytt.
13.00 Sommarstaden spelar. Ett juvelup genom Semester-Stockholm.
13.30 Matinékoncert. Dir.: Hans Kändler. (Uppsläpning från Konserthuset i Stockholm).
14.30 Ur "Skjara" av Bo Bergman.
14.50 Uppsläpning av Giovanni Lindbergh (Lindbergh).
15.00 Musik på lördagsmiddagen.
16.30 Väderlek.
16.40 Barnsteatern: Båben, den lille elefanten av Börje Melvig och efter Jean de Brunhoff barnbok. (Repis).
17.05 Claude Debussy: Sonat för klavin och piano. Matia Temko och Sören Eklund.
17.25 Semesterrevyer.
17.45 Vädret i juli. Översikt av G. Östman.
17.45 Populära tior. Medverkande: Miff Göting och Werner Karlsson. Trombone, samt Sven Janhies trio.
18.00 Helgsmålning fr. Bäckes- och kyrka i Småland.
18.10 Gramofonmusik. 1. Ur balletten "Mamzelle Angot" (Lecoq-Jacob). 2. Flaisir d'amour (J. P. A. Martin). 3. La ronde des lutins (Antonio Bazzini). 4. Liebesfeier (Weingartner-Lenau). 5. Cupido janssa (Einar Hylin). 6. a) Moreninka, b) Pöbreiska, c) Pulcinella (Hector Villa-Lobos). 7. The streets of Laredo, foxtrot (Livingston-Evans). 8. Annika-schotta (Sigurd Dabade-Freed). 9. Jag har löst herrens ringen, vals (Kjellquist-Hergerstam). 10. Kvickvaka (Gustaf Sjöström).
18.50 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.20 På verandan. Lättlysnat. Gäst: Todd Duncan.
20.55 Fagra löften. Advokat Lång-Lundgren talar frist ur hjärtat.
21.10 Gammla dansmusik av Kryssprickarna (Göteborg).
21.35 Farsall, Ewita Lustlöst! Gåttornas sista bil på Karlberg.
21.5 Nyheter och väderlek.
22.30-22.40 Modern dansmusik.
22.40-22.50 Modern dansmusik.

Danska radioprogrammet lördag.

6.15 nyheter. 12.10 det svenska programmet. 12.30 nyheter, där efter middagsskonert från Nimbos terrass med Eilert Stegger och hans orkester. 14.00 kvartetten halvtimme. 15.30 eftermiddagskoncert från Odense. Odense stadsorkester. 18.10 Noel Coward sjunger på gramofon. 18.20 no. vell. 18.45 nyheter. 19.15 filmrök. 20.00 Odense. Kantat till 900-års Olavhögtiden. 19.30-20.25 i dag... gammaldansmusik. 21.30 reportage. 22.00 nyheter. 22.15 lyktbåren. Berättelse av Stevenson. 22.40-23.30 dansmusik från Wisting med Olle Johansson och hans orkester.

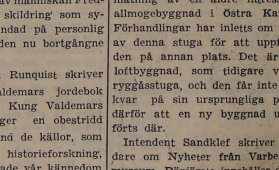
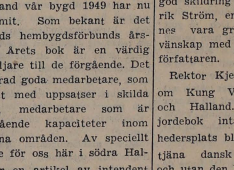
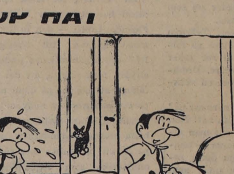
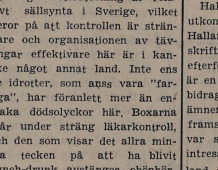
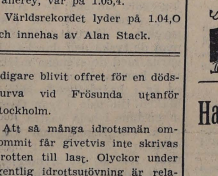
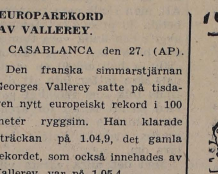
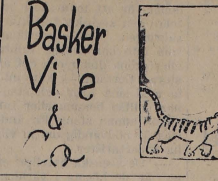
ALLA KÄMPER

Många "stjärnor" har förolyckats före Östensson

När Nisse Östensson förolyckades natten till söndag innebär detta inte endast en svår personlig förlust för hans anhöriga och otaliga vänner inom idrotten utan också en kända händelse i VM-truppen till USA i vinter. Östensson stod ju på toppen av sin skidloparbana, varom det dubbla guld i Kollen vittnar, och var jämte Mora-Nisse vårt mänskligt att döma starkaste namn inför Lake Placid.

Östensson är tyvärr icke det första VM-resp. olympiaphop som i förråd skidvagnen av den bråse, elg huvudsakligen under de döden. Vår på sin tid följande cyklist, Bernhard Britz, omkom i en dödsfälla mellan Göteborg och Alingsås sommaren 1935. Av honom väntade man sig mycket inte bara inför berlin-olympiaden utan också inför VM-loppen på landsväg. Bronsmedaljen i modern femkamp i Antwerpen, löjligt Gösta Rund, anslags ha de största chanserna till guld i Paris fyra år senare men störtade redan 1922 under avancerad flygning. En yngre femkampare, S. O. Bolldén, förolyckades beredskapsåret 1940. Han var jänmrårig med och jänmrårig konkurrent till William Grut och Claes Egnell. Att just den moderna femkampens drabats så här, beror givetvis på att många av våra idrottsfunktionärer landet runt handligger allt värre går, att man är skyddad mot olycksfall betydligt bättre även inom "riskabla" idrotter än i det dagliga arbetslivet.

Halland Vår Bygd 1949

Halland vår bygd 1949 har nu utkommit. Som bekant är det Hallands hembygdssällsunds årskrift. Årets bok är en värdig efterföljare till de föregående. Det är en rad goda medarbetare, som bidragit med uppsatser i skilda ämnen, medarbetare som är främstade kapaciteter inom vår sanna områden. Av speciellt intresse för oss här i södra Halland är en artikel av intendent Axel Ejwerg, som han kallar "Nattbål och skattenätter med särskild hänsyn till Laholm". Intendent Ejwergs framlägg här en ny, djup och bestående teori om hur de hitills dunkla uttrycken nattbål och skattenätter uppkäppt, en teori som är en förklarande till hela vårt skatteväsende uppskott. Vi skall i denna korta recension inte närmare gå in på denna intressanta uppsats utan hänvisar i stället till en särskild artikel i morgondagens tidning. Årsboken inledes med en biograf

grafi över den främstade halländaren Fredrik Ström. Biografen är författad av bokens redaktör, intendent Albert Sandkief. Det är en utomordentligt god skildring av människan Fredrik Ström, en skildring som synes vara grundad på personlig vänskap med den bortgångne författaren. Rektor Kjell Runquist skriver om Kung Valdemars jordebok och Halland. Kung Valdemars jordebok intager en obestridt hedersplats bland de källor, som tjäna dansk historieforskning, och utan den hade vår kännedom om Danmark och de skanska landskapens medeltidshistoria varit betydligt mindre än vad vi har fått. I sin uppsats i Halland vår bygd har nu rektor Runquist ur jordeboken, särskilt dess g, hallandsiska dragit fram många intressanta saker, som han sammanfattat till en fängslande läsning för en var intresserad. Landsantikvarie Erik Salven skriver om Idala kyrkas restaurering under rubriken En märklig förvandling. Vidare redogör han i en annan artikel om Hallands museums verksamhet under

1948. Bl. a. omtalas det här, att Laholmsmuseum, som står under museiförvaltningens skötsel, värder, har nyordnats, och vidare att intendenten ombesörjt uppmärksamhet av äldre intressant allmogebyggnad i Östra Karup. Förhållanden har intelet om köp av denna stuga för att uppföra på den annan plats. Det är en lottbygd, som tidigare varit ryggstuga, och den får inte stå kvar på sin ursprungliga plats därför att en ny byggnad uppförts där. Intendent Sandkief skriver vidare om Nyheter från Varbergs museum. Därjämte innehåller den godliga Årsskriften bl. a. litteraturrecensioner, rapporter från skilda Hallandsläggen och en hel del annat. Ett flertal goda illustrationer finnes i boken, som har sin givna plats i varje hembygdsväns bokhylla. Den kostar 5 kronor. GB.

Sista taget för europahjälpen gäller hjälp till flyktlinglägren, fortsatt kamp mot tuberkulosen samt stöd till återuppgynnsarbetet. Postgiron 900 700.

Laholms Tidning

ligger argvort främst med allt som är av lokal intresse.

Prenumerera!

Upplagan stiger stadigt!

ÅSKUNGEN

Roman av Elisabeth Vernon

(17) I vardagsrummet på Oaken satt tre av husets damor. Måken satte sin gammalmodna teckning lade en fransk novell i det mil avskärade lampskenet. Hyacint med ryggen mot rummet skrev ett brev vid sekretären, medan skrapanden i hennes penna var det enda ljud som bröt tystnaden. Tony med blicken fäst vid boken, som låg upplagen på hennes knä, Tony rynkade panna och min av koncentration hade intaget att göra med boken innehåll.

En månad hade förflutit efter Alans olyckshändelse. Ingen talade om den, och inte heller om Hyacint brunnit förlovet. Men kunde de inte låta bli att tänka på honom. Det måste vara förskräckligt för honom — förtvivlat hemskt, alla hans förhoppningar borta, och han alls lyckat. Allt, som gjorde livet värt att leva. Hon kunde inte glömma, att han följt henne till sjukhus. Hon kunde inte glömma, att han följt henne till sjukhus. Hon kunde inte glömma, att han följt henne till sjukhus.

över att bli av med dem båda. Men vad skulle man leva på allra först? Innan man kunde få något att göra? Men när du? Jag måste ha två tusen pund ingenting annat. Men min kärna Hyacint... måste ha — det finns väl inte någon, som inte skulle vilja ha en sådan penningsumma. Men jag är skyldig Bob Cheaveley pengarna sade Hyacint. Det var synd om dig. Nu var det Hyacintens tur att skratta. Förstår du inte, mamma, att det är alltså? Det började för tre år sedan, innan jag fick min inkomst. Du vet, att jag alltid hade om pengar. Du minns väl, hur litet fickpengar du alltid var mig. Hon reste sig häftigt och gick bort till modern. Det var förstås dum av mig, men det spelar ingen roll nu. Jag träffade Bob Cheaveley ganska ofta. Vi var vänner. Det genom honom, som jag fick min bil, och jag betalade för den med... Jag vill inte höra mer om Hyacintens reste sig till soffan, men Hyacint ställde sig framför henne. Hon sjönk åter i stolen. Du minns ju också det. Du minns ju också det. Du minns ju också det. Du minns ju också det. Du minns ju också det.

skulle ta nana van con — de där juvelerna, som pappa testamenterade till — till den där lilla ormen. Och jag behövde pengar för att kunna hålla mig flytande, tills jag fick min inkomst. Jag ville röa mig. Hur har du inbillat dig, att jag behövde för den där världsomseglingen? Jag frågade aldrig. Du var ju gygryta. Du skötte dig själv. Du har gissat det. Du måste ha gissat det. Du har aldrig bett om att jag skulle gå med dig. Du var de? Jag gav dem till Bob som säkerhet. Det var mycket dum gjort av dig alltså. Mamma, du minns ju, att jag alltid hade om pengar. Du minns ju, hur litet fickpengar du alltid var mig. Hon reste sig häftigt och gick bort till modern. Det var förstås dum av mig, men det spelar ingen roll nu. Jag träffade Bob Cheaveley ganska ofta. Vi var vänner. Det genom honom, som jag fick min bil, och jag betalade för den med... Jag vill inte höra mer om Hyacintens reste sig till soffan, men Hyacint ställde sig framför henne. Hon sjönk åter i stolen. Du minns ju också det. Du minns ju också det. Du minns ju också det. Du minns ju också det. Du minns ju också det.

— Varför? Du är mycket — vacker, Hyacint, men du är för ostadig. Du kommer aldrig i lugn och ro — blir aldrig gift — om du fortsätter på det viset. Förlåtning — först med polken Ruste. Så tillåt du själv, att du var i det närmaste förlorad med major Cheaveley. Du övergav honom för Alan. Du är skilfen med Alan över också... Mrs Querne såg inte upp. Hade hon gjort det, hade hon kanske inte sagt mer. I stället frågade hon på sin lockiga, omsorgsfullt arrangerade frisyr. — Menar du, att jag skulle gifta mig med Bob Cheaveley? — Varför inte? Jag har alltid tyckt bra om honom. — Har du sett hans hem? Oskäligt, förfallet... — At Mrs Querne log. Litet skruvligt, kanske. Men det skulle du snart kunna ändra på. — Om jag inte var skyldig honom två tusen pund, sade Hyacint lågt, skulle du fortfarande vilja, att jag skulle gifta mig med honom? — Det — det vet jag verkligen inte. Under andra omständigheter... — Mamma! Det är inte så förfärligt mycket pengar... Mrs Querne reste sig och gick förbi sin dörr. — Jag har inte den summan! Jag

har inte någonting. Jag har förlorat mina räntor. Hyacint såg sig om i det rikt möbilerade rummet. Hon såg på ringarna på sin mors händer. — Du skulle kunna sälja någonting, upprepar hon. Mrs Querne gled snabbt mot dörren. Hon vände sig om. — Nej. Du och Bob Cheaveley skulle klara er mycket bra tillsammans — ni har både ett litet kapital, det är helt och hållet ditt eget fel, att du har rått i denna fördjupande ställning, att ett fattigt gifternär är önskvärd. — Bara två tusen pund. Sedan behöver du aldrig... — Jag har redan sagt det. Jag kan inte hjälpa dig. Vinterdagen led mot sitt slut. Tony hade stannat för att hälsa på frun i grändutagen. — Mr Fleming bättre? frågade hon. — Nej, miss. Den stackars frun blir säkert aldrig bättre. — Nej. Det är hemskt... Tony hade mumlat ordet för sig själv, men Mrs Stack fortsatte hennes tankelänging. — Oris.